

1894-07-20

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 4 4

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10807>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΚΑΘΙΡΤΕΑ

Έτησια εν Κύπρω Σελίνια..... 8.

Έν τῷ ἑξωτερικῷ 10

Πῖστα αἰτήσεις δέον νὰ γίνηται πρός τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πῖστα ἀποδείξεις πληρωμῆς δέον νὰ φέρη τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

NEON ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής και εκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΟΡΘΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Άρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ «Νέου Έθνους» καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΗΓΟΡΕΙΤΕ

Αἱ περὶ τῆς ἐκκενώσεως τῆς ἡμετέρας νήτου διαδόσεις ἐπέξετάθησαν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε οἱ ὀθωμανοὶ πολῖται τῆς Κύπρου διασκαλπίζουσι τὴν ἐλευθινὴν τηλεγραφημάτων ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, δι' οὗ καθίσταται αὐτοῖς γνωστὴ ἡ ἐγκατάλειψις τῆς νήσου ὑπὸ τῶν ἀγγλων καὶ ἡ ἐπ' ἀνόδοσ τοῦ πρώην εὐτυχοῦς καὶ εὐδαιμόνου δι' αὐτοὺς κατ' ἐστῶτος. Ἴσως δὲν εἶνε ἄπορον τοῦτο, ἀφοῦ ἐγείρονται ἐκ τῆς ἀτιανῆς χλιδῆς καὶ τοῦ ἐπιμενιδείου ληϊάργου οἱ ὀθωμανοὶ συμπατριῶταί μας οἵτινες τοῦλάχιστον ἄχρι τοῦδε δὲν διεκρίθησαν ἐπὶ ἐνεργείᾳ, μερίμνῃ καὶ ὁράσει πρός τὸ γενικὸν τῆς Κύπρου συμφέρον. Ἐπιτρέπεται νῦν νὰ φρονώμεν, ὅτι ὑπὸ τὴν αἰθάλην κρύπτονται σπινθήρες, οἵτινες ἀπειλοῦσιν ἐκρηξῆν καταστρεπτικὴν. Ἀνάγκη περισσοτέρας ἐνεργείας ἐξ ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων Κυπρίων, ἀφοῦ μάλιστα ἐχομεν παράδειγμα τὴν ἀπρόοπτον κατάλειψιν τῆς Κύπρου ὑπὸ τῶν Ἀγγλων, ὡς τετελεσμένον γεγονός. Κοινή ἐπεκράτησε καὶ τετριμμένη ἐκφρασις περὶ τῆς λαθανούσης τῆς Τουρκίας ἐνεργείας, προσφορώτατα περικλειομένη ἐν ταῖς φράσεσιν: «Ὁ Τούρκος πιάνει τὸν λαγὸν μὲ τὸν ἀραμπᾶν». Κατὰ περιεργὸν ὅμως σύμπτωσι, ὃ ἐκ τῶν τριῶν κρότος εἶνε ἀεκαίσθητος, καὶ ἀποδεικνύει ἡμῖν ἤ ὅτι ἐπιτηδεύει ὁδηγεῖται οὗτος, ἢ ὅτι δὲν ἔχομεν ὧτα εὐαίσθητα.

Οἱ χρόνοι ἀπέδειξαν διὰ τῆς ἱστορίας, ὅτι ἕκαστος ἔθνος, ἕκαστος λαὸς, ἕκαστον ὑποκείμενον τέλος ὡς ἄτομον, ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ καὶ νὰ φρουρῇ τὰ Καπιτώλιον τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν συμφερόντων αὐτοῦ. Ἐάν ἐπὶ παραδειγματικῶν εἶνε ἀπλὰ ἐστὼ διαδόσεις αἱ περὶ τῆς ἐκκενώσεως φήμαι, ἡμεῖς ὀφείλομεν ἐκ καθήκοντος νὰ λάδωμεν ἔντονον καὶ ἄμυντικὴν θέσιν καὶ ἡ συνείδησις τοῦ καθήκοντος νὰ ἐπιφωνῇ ἐν τοῖς μυχοῖς τῶν καρδιῶν ἡμῶν τὸ: «Γρηγορεῖτε!»

Δὲν πρόκειται σήμερον περὶ ζητημάτων ἰδιωτικῶν, δὲν πρόκειται περὶ

τοῦ ἀρραλιστικοῦ νομοσχεδίου, ἢ περὶ τῆς τῶν πτηνῶν προστασίας. Πρόκειται περὶ τῶν ὑφιστάτων συμφερόντων τῶν Ἑλλήνων Κυπρίων ἀπάντων. Πρόκειται περὶ σύμπαντος τοῦ ἔθνους καὶ τῆς πατρίδος.

Ἄς συσχεθῶμεν πάντες τὴν τῶν δυνάμεθα νὰ περιφρουρήσωμεν τὴν ἐπαπειλούμενην ἑλληνίδα Κύπρον, ἢ τὴν ἀείποτε ὑπῆρξε κτήμα τῆς μητρὸς Ἑλλάδος καὶ τὴν ὁποῖαν μάλιστα ἐλπίζομεν, πειράται θρασῶς κέρως ν' ἀρπάσῃ καὶ πάλιν.

ΣΕΙΣΜΟΙ ΕΝ ΚΩΝΠΟΛΕΙ

Τὸ βυζαντινὰ φύλλα διὰ λυπηρῆς γλώττης ἀγγέλλουσι τὴν ἐκ τῶν καταστρεπτικῶν σεισμῶν πανωλεθρίαν ἀνθρωπίνων υπάρξεων, πλείστων κτιρίων καὶ πολυτίμων φιλανθρωπικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, ἀπερ φοβεραὶ δονήσεις μετέβαλον εἰς εἴρειπια.

Ὁ σεισμός ἐπέξετάθη ἀπὸ τῆς Ἑυρωπαϊκῆς Τουρκίας καὶ Μικρασίας μέχρι Καυκάσου, συνοδευόμενος ὑπὸ βρόμων ὑπογυθίων μετὰ πάλμικων κυμάτων, διαρκεσασῶν ὑπὲρ τὰ εἰκοσι δευτερόλεπτα. Τα πλείστα τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέρη παριστῶσι θέαμα θλιβερώτατον, πολλὰ δ' ὑπάρξεις ἀνθρώπινοι διατελοῦσιν ἄστεργοι, φερόμεναι ἐπαναλήψεις τῶν σεισμικῶν δονήσεων. Αἱ περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως νῆσοι, τὰ ρωμανικὰ τοῦ Βοσπόρου τοπεῖα ἠλλοιώθησαν ὀλοσχερῶς, ἐν Χάλκη δ' ἐνθα ὁ σεισμός ἐπέφερε τὴν τελειότεραν τῶν καταστρεφῶν, μετεβλήθη σχεδὸν εἰς εἴρειπια καὶ τὸ κλέος τοῦ ἡμετέρου Γένους, ἢ θεολογικῆ σχολῆς, ἢ ἐκρίθη ἀναγκαῖα ἢ προσωρινῆ δαλύσις.

Συνεπὲς αὐτοῦ καταστρεπτικώτατου σεισμοῦ ἡ Α. Α. Μεγαλειότης συνεκάλεσε ἐπιτροπέαν, ἢ προέσταται, καὶ τὴν ἐποῖαν διεύξαξε νὰ χορηγήσῃ ὅσον ἐνεῖται τάχιον τὴν γενναίαν συνδρομὴν τῆς κυβερνήσεως εἰς τοὺς ἐν ὑπάθρῳ διατελοῦντας σεισμοληκτοὺς. Δυστυχῶς τὰ θύματα εἶνε ἀπειράριθμα. Αἱ σεισμικαὶ δονήσεις ἐ-

γένοντο ἐπαισθηταὶ ἐν Σμύρῃ, Χίῳ καὶ Λέσβῳ, πάντα δὲ τὰ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην διερχόμενα τὸν Ἑλλησπόντον ἀτιμόπλοια ἠναγκάσθησαν ὡς ἐκ τοῦ ἀναήρατος τῆς θαλάσσης ν' ἀνακλιθῶσι τὸν πλοῦν αὐτῶν.

Αἱ σκηναὶ δυστυχῶς εἶνε ὀρικωδέστεραι τῶν ἐν Ἑλλάδι.

ΣΑΜΙΑΚΑ

Συνεχίζω τὴν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 10 Ἰουνίου 1894 ἀνταπόκρισίν μου πρός τὸ «Νέον Ἐθνος» περὶ τοῦ διαταράσσοντος τὴν Σάμον ζητήματος. Οὐδεμίαν εἶνε ὀριστικὴν παρὰ τῆς Υ. Πύλης ἐλήθη ἀπάντησις. Πυρετώδεις δὲ ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος καὶ τῆς Συνελεύσεως καταβάλλονται ἐνεργεῖαι τάναντια σκοποῦσιν. Μίχρι τοῦ νῦν φαίνονται τὰ πράγματα ὑπὲρ τοῦ Ἡγεμόνος, διαθήσαντος ἅπαντα αὐτοῦ τὰ μέσα παρὰ τῆς Υ. Πύλης. Τηλεγράφημα πρὸς αὐτὸν παρὰ τοῦ Μ. Βεζύρου ταχοκολληθέν εἰς ἅπαντας τοὺς δήμους προσκαλεῖ τοὺς δημάρχους τοὺς τηλεγραφικῶς πρὸς τὴν Υ. Πύλην κατὰ τοῦ Ἀργοντος παραπονηθέντας, εἰς εὐπειθεῖαν καὶ ὑποταγὴν αὐτῷ, κριέντων ἀναξίων λόγου τῶν παραπόνων των. Ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ τηλεγραφήματος πρὸς τοὺς δημάρχους συνοδεύετο δι' ἡγεμονικῶν ἐγγράφων προσκαλοῦντος αὐτοὺς νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὸ τηλεγράφημα τῆς Υ. Πύλης καὶ ἀπειλοῦντος αὐτοὺς ἐν περιπτώσει παραδόσεως. Τοῦτο ἐπέφερε τὴν κατασίγασιν τῶν κατὰ τοῦ Ἡγεμόνος ὕδρων. Ἐκτὸς τούτου ὁ Ἡγεμὼν, ὁ διακρινόμενος ἐπὶ ἀναμνησθητέῳ πολιτικῆς δεξιότητι, ἐδημοσίευσε διάταγμα δι' οὗ ἀνετέλλοντο αἱ κατὰ τῶν χρεωστῶν τῶν θανεισῶν κατασχέσει, ἐφ' ὅσον ἐξακολουθῆ ἢ πενία μαστιζουσα τὴν Σάμον, ἢ τὴν ἐνεκα τῆς παντελοῦς τῶν σαμιακῶν προϊόντων ἀζητησίας ἐξίκετο εἰς βαθμὴν τὰ μάλιστα δυσῆρεστον. Ἡ ἀναχωρήσασα ἐπιτροπὴ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐπέστρεψε εἰς Σάμον οὐδεμίαν ὀριστικὴν ἀπάντησιν

κατορθώσασα νὰ λάβῃ. Ὅστε τὸ ζήτημα μένει ἐπὶ τοῦ παρόντος ἄλυτον.

Ἐν ταῦτοις νομίζω ὅτι ἡ ἀνάκλησις τοῦ Ἡγεμόνος καὶ ἡ ἀντικατάστασις αὐτοῦ ὑπ' ἑτέρου ἔστω καὶ Βισμαρκιον πολιτικὸν σθένος ἔχοντος οὐδεμίαν ἠθέλην ἐπιφέρει τῶν κακῶν ἐχόντων ἐπὶ τὰ κρείσσον μεταβολὴν. Ἐξηγούμαι κατὰ τὸν ὀργανικὸν χάρτην ἢ ἐσωτερικὴν διοίκησιν τῆς Νήσου εἶνε ἀναθεωρημένη ἡ Βουλὴ, τοῦ Ἡγεμόνος κοινῇ μετ' αὐτῆς ὡς προέδρου συσσκεπτομένου περὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου. Ἡ Βουλὴ ἀπαρτιζομένη ἐκ τεσσάρων προσώπων ἐκλεγμένων ἐκ τῶν τάξεων τῶν πληρεξουσίων τοῦ ἰσχύοντος κόμματος ἐκτελεῖ αἰετοτετὰς θελήσεις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πολιτικῆς μερίδος, εἰς τὴν ἀνήκει. Δυστυχῶς ἐν Σάμῳ, ὡς καὶ ἐν πάσῃ πολιτείᾳ, ἐνθα ἐπικρατεῖ τὸ κομματισμὸς αἱ διαμάχαι τοῦ ἀρχηγῶς ἔχει ἀνάγκην νὰ ἐξυπηρετῆ τὰ συμφέροντα τοῦ κόμματος τοῦ πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἑαυτοῦ. Καὶ παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ, ἧτις ἐγέννησε τοὺς ἀνδρας τῆς ἀνταπαρνησίας, παρορῶντας τὸ ἴδιον συμφέρον ὑπὲρ τῶν κοινῶν. Ὁ Ἡγεμὼν καὶ θέλων δὲν δύναται νὰ νενταχθῆ εἰς τῆς Βουλῆς τὰς θελήσεις. Ὅστε ἐάν τὰ πράγματα ἐχωσι κακῶς δὲν πταίει οὗτος, καθὸ προωρισμένος ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ἐπικυροῦν διὰ τῆς ὑπογραφῆς του τὰ διατάγματα τῆς Βουλῆς, ἀλλ' αὐτὴ ἢ Βουλὴ, τὴν ἐστὶν αἱ ἐκάστοτε τοῦ τόπου κυβερνήσεις. Ὁ Ἡγεμὼν οὐδὲ ὡς σημαίνει. Ἐἶνε ἀπλή μὴχανὴ προωρισμένη εἰς τὸ θέτειν ὑπογραφάς, ἀπέναντι δὲ τῆς Βουλῆς ἐπέχει θέσιν ὀρισταμένου πρὸς προϊστάμενον, παρ' αὐτοῦ μισθοδοτούμενον καὶ μὴ δυναμένου οὐδὲ ἐναντίον αὐτοῦ νὰ ἐνεργήσῃ, ἀλλῶς κινδυνεύει νὰ χάσῃ τὴν θέσιν του. Τοῦτο συνέβη εἰς τὸν νῦν ἡγεμονεύοντα. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχει ἴδιαν θέλησιν διὰ τοῦτο δὲν πταίει. Διὸ φρονῶ, ὅτι οὐδέποτε ἡ Σάμος ὑπὸ τοιοῦτο πολιτεύμα ἐσωτερικῆς διοικήσεως θὰ ἐξέλθῃ τῆς δεινῆς θέσεως εἰς τὴν εὐρίσκειται. Ὁ Ἡγεμὼν πρέπει νὰ καταστή ἀνεπηρέαστος. Ἀλλὰ τοῦτο θὰ κατορθωθῆ μόνον, ἐάν καταστῇ ἰσοδύναμος ἀμφο-

Ελλάδα όμως εάν τούτο είναι δυνατόν. Υπολείπεται λοιπόν, για οι άνδρες οι την Σάμον διοικούσας καταστύσει μάλλον εύσυνειδήτοι, έννοούντες την ύψηλήν αποστολήν των και τὰ ιερά καθήκοντα, άπερ έχουσιν άπάναντι του λαού, ου τας τύχας θύουσι.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΖΗΝΩΝ.

ΠΟΙΗΣΙΣ ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΑΙ.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΛΦΡΗΟΥ ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΑΥΤΩΝ.

(Δημοσία Διάλεξις.)

Ότε ο Αρπαλος ήγούμενος μυριάδων πελταστών και δορυφόρων, εξίστραπεν εναντίον των Μιλησίων και Πριηνέων, και προσηνής καθίστατο ο κίνδυνος της ολοσχερούς καταστροφής των άπαρσιτικών Ιώνων εκ της υπεραρίθμου στρατιάς των βαρβάρων επιδρομέων, ο ψάλτης Ιάλεμος, δια των γλυκυφλόγγων τόνων της λύρας αυτού, ανερίπιζε τὰ καθεύδοντα των τρυφήλων συμπολιτών του αισθήματα, οτινες, συναίσθανόμενοι τον επικείμενον κίνδυνον και τον κίνδυνον της υποδουλώσεως της εζυτών χώρας, ανέντησαν εκ του ληθαργού, και αναλαβόντες τα όπλα άντέταξαν ισχύν και ρώμην εις την στρατιάν του μεγάλου βασιλέως.

Και έμάχοντο οι τέως τρυφήλοι Ιωνες και προήσπιζον, τας γενεΐρας του θάλητος και Βιαντος, και τέλος ενίκων. Οι θύριοι του Ιαλέμου στίχοι συνεχίζουν τους ήγέτας αυτών εις άκρατον ένθουσιασμόν, και η νίκη έπετεύχθη.

Η ευγνωμοσύνη των Μιλησίων και Πριηνέων προς τον ποιητήν Ιάλεμον υπήρξεν άπεριγραπτος. Μετά την αίσχυράν υποχώρησιν των υπό τον Αρπαλον βαρβάρων μαχητών, οι Βουλγηφόροι και Δέκαρχοι άθροισθέντες εις το Πανιώνιον, έγραψαν ψήρισμα, δι' ου άπένεμον τον τίτλον υπάτου υποτρόφου του Πανιώνικου προπαιδείου, τω Ιαλέμω. Το άγαλμα αυτού στεφανηφόρον υπό εύφιλους κλάδου άργυροπαρύφου δάφνης, άνεστηλώθη εις τας άγοράς Μιλήτιου. Πριήτης, Κολοφώνιος και Ερίσσου. Εις την βίβλιν του στηρίγματος έν θυρωφ κλαισιοδήτω έφερε τάδε τὰ γράμματα :

Μούση Ιηλέμιος πάτρην ήγειρε κλέος, Ιωνες δέ τουδ' ευγνωμονούσιν αυτώ.

Η εκ της παλαιάτης Ιστορίας σελις αυτη, υπδεικνύει ημίν τοις νεωτέροις, την δύναμιν των προγόνων ημών ποιητών, την επίδρασιν των έργων αυτών επί τε των κοινωνικών, πολιτικών, και ήθικών θεσμών της ανθρωπότητος, και τὸ σέβας άπερ απέδιδον άπαختι αι κοινωνικαι τάξεις εις αυτούς.

Οι Αθηναίοι, επεμψα εις Σαύρην, άντι του αίτηθέντος στρατηγού,

τον χωλόν Τυρταίον, θέλοντες ειναι να έμπαίξωσι τους γείτονας αυτών Σπαρτιάτας δια τούτου στρατηγού, έραστού της κυαμίου χύτρας μάλλον, η του δάρατος και της ασπίδος. Έν τούτοις ήπατήθησαν εις τας σκέψεις των, λητμονήσαντες την νευρώδη και φλογγοργήν δύναμιν της λύρας του χωλού ποιητού, οσους δι' ενός ένδοξου θουρίου του, άπερ ο άλάστωρ χρόνος διέσωσε μέχρις ημών, επί τοσοτον ένεθέρρυνε τους Σπαρτιάτας ωστε η άκατόρθωτος νίκη έπετελέσθη, και η θεά Φήμη, η ταχύπερος κόρη του νεφελεγειρέτου Διός, έπέρωσε το κλέος της παρά τον μυστηριώδη Εύρωτα πόλεως.

Και ένταύθα καταφαίνεται η δύναμις της επιδράσεως του ποιητού επί των λεπτεπιλεπτοτέρων αισθημάτων της ανθρωπότητος. Ο Τυρταίος, ο χωλός εκείνος, άκαταλόγιστος και έσχατος των Αθηναίων πολιτών, άντεπροσώπευσεν άξιοπρεπώς την πατρίδα του, και κατώρθωσε να περατώτη εκείνο, άπερ και ο πολειμικώτερος των στρατηγών δεν θα έδύνατο ίσως άνευ πολλού κόπου και ζημίας να κυτορθώση.

Οι στίχοι περικλείουσιν έντός του φαντασιώδους και ιδανικού αυτών κελεύρους, σπέρματα δράσεως και ζωτικότητος, άπερ έκκολλαπτόμενα, παράγουσι σπινθήρας αισθητικούς, φλέγοντας τας υποδούλους καρδιάς, τας δεδουλεμμένας διανοίας και τας πιεζόμενας παντοειδώς και ποικιλοτρόπως αισθήσεις.

Τέσσαρες όλοι αιώνες, βαρείς ως ο νεφελώδης ουρανός της έσπερίας Ευρώπης, σκληροί ως αι άνάισθητοι καρδιαί των τιμαριωτών του μεσαιώνος, κατεδασάνιζον την γλαυκόχροα Ελλάδα, την ώραίαν του Μαρτίου παρθένου. Η Ελληνική Κλειώ άνέγραψε δι' έρυθράς μελάνης, ώπερ ο Δράκων τους νόμους του, εις τας παρθένους σελιδας της Ιστορίας του ήμετέρου Έθνους, πάντα άπερ διεσπάθισε και έπετέλεσεν η τυράννος σπάθη του βαρβάρου κατακτητού, εις αυτὰ τὰ έδάση του Ελληνικού κλέους.

Από του Θυάμιδος και Φασήλιδος μέχρι του έσχάτου άκρου του άδυσωπήτου Μαλέα έδρεμε πύρ, και άλύσεις σιδηραί κατεδύσμενοι Προμηθέως δίκην, άπαντα τον Ελληνισμόν.

Η ελληνική γλώσσα, έν κρυπτώ και άπαραβύστω λαλούμενη, έμαρτύρει την ύπαρξιν του έθνους ημών. Υπό των άρχόντων δεν έπετρέπετο η λατρεία του Κυρίου, και οι τλήμονες πατέρες ημών έν τοις στήθεσιν αυτών άνήγειρον ίερόν βωμόν, και άγιον θυσιαστήριον, έν σιγηλότητι και μυστικισμώ αναπέμποντες προς τον Έσταυρωμένον του Γολγοθά την έλπίδοφρονα προτευχήν των.

Και ήτο νύξ άτελεύτητος και δουλείας σκοτία κελαινή. Και γλαυκες

μονότονοι εξέπεμπον το νόστιν αυτών άσμα από των ιερών στηλών του Παρθενώνος. Και αι νόμοι Καρυάτιδες, και το θησειόν, και η Ηνώξ και τα Προκύλαια, και το Έρεχθειόν, υπό τας μυστηριώδεις σκιάς των έλικνίζον τον βαρβάρον αυθέντην και καταστρεφία της Ελληνικής ζωής.

Ηλήν εκ της σκοτίας εκείνης της φίλης μητρός Ελλάδος, άνέλωμφεν άστέρ φαεινός, διαφωτίσας τὰ έρείδη της γλαυκής Ελλάδος.

Αι φερραί, πολίγνη άσημαντος της Θεσσαλίας, έγέννησαν νέον Τυρταίον, νέον πλαστοργόν του Ελληνισμού, τον άθάνατον Ρήγαν. Εκείνον έστις με το :

Ος ποίε παλληκάρια να ζώμεν εις τὰ στενά
Ε του βράχου εν λιονταρία
Ε ταις βράχαις εις τὰ βουνά.
Καλλίτερα αιζι ώρας
Ελευθερη ζωή
παρά βεράντα χρόνια
σκληρά και φυλακή.

συνήθρισε του γηραιού Ολύμπου και Πίνδου τους άρματωλούς, και έμόρφωσε την φιλικήν Έταιρείαν, την επτεύξασαν την άνεξαρτησίαν της Ελευθερίας, γωνίας του Ελληνισμού, μεθ' ης άείποτε προσπαθούμε να συνενωθώμεν ήμεις οι τλήμονες όσδοιοι.

Ο Ρήγας ήτο ποιητής. Και η ποίησις αυτου υπήρξε τσοσούτον αισθηματική, ώστε πάντες οι ακούσαντες τους φλόγγους της λύρας του, άνεπτερώθησαν και άντέταξαν ισχύν και ρώμην εις τους έχθρούς της πατρίδος. Ο Ρήγας άνίστητε την Ελλάδα, έπιδούς αυτη τον σαπρειρινον σείρανον της Ελευθερίας, όν ο φλοισβος του Δουναβειως έτόρευσεν.

Η γλώσσα της ποιήσεως, εινε γλώσσα αισθητικη, αισθητικώτερα της του πεζου λόγου. Δεν παρακωλύεται υπό ζηρών και στείριων έτυμολογιών, ουδ' υπό κανόνων και γραμματικών συνθηκών, άλλ' έλευθερά διαχέει τας ιδέας αυτης εις το άπειρον, οτινες, ταχύπεροι ως η Φήμη, διασχίζουσι τὰ πελάγη της ανθρωπίνης διανοίας. Το άρχαίον θεάτρον διδάσκει ημίν τον διακαή πόθον, όν έδεικνουν οι πρόγονοι ημών προς παν της Μούσης έργον.

Σφοκλής, Αισχύλος, Ευριπίδης, Πίνδαρος, Αριστοφάνης, Θεόκριτος, Τυρταίος, Ιάλεμος, Σαπρώ, Αρίων και αυτος ο θεϊότατος Ηλάτων, υπήρξαν οι μέγιστοι αισθητικοί ποιηται, οτινες ήδυνήθησαν να συστηματοποιήσωσι τον σκοπον της ποιήσεως, και του εκλαϊκευτικού αυτης προορισμού.

Τα ήχεια των θεάτρων άντελαφουν τους φλόγγους γλυκυμόλου λύρας, και παταγώδη χειροκροτήματα εκάλυπτον τους λόγους των υποκρινομένων ποιητών. Τύποι φιλοπατρίας, μορφωτικής έντελέσεως, οικογενειακής και πολι-

τικής μορφώσεως έγαλκείοντο έν τοις θεάτροις και μένον.

Το σοβάρευμα διεδέχετο η έλαφρότης. Το εύρυθμον μαστίγιον του Αριστοφάνους πλατορίζον επί της βράχως των κακοδοξών και άπιστοδοξομένων, υπεδείκνυε τὰ μέσα της θεραπείας των κοινωνικών σαπριών, αιτινες συνεχώς ανερείοντο έν Αθήναις. Ο Πλούτος, αι Νεφέλαι, οι Θύριοι, και πάντα τα έργα του άθανάτου σατύρου, ουν τη φαιδρότητι, εξήσκουν, και την εύπρεπεστέραν επίδρασιν επί της κοινωνίας.

Θεόκριτος δια των ειδυλλίων του άνέπλασε τας άπληγας καρδιάς των συγχρόνων του νεών, φαιδρός, χαριτολόγος πάντοτε. Ο Ανακρέων, κισσοστεφής, με τον κύλικα ανά χείρας, έψαλλε τας Βακχίδας και τον Διόνυσον. Χάρις τρελλή γοήτις, άναπόδραστος γελως της σκυθρωπαζούτης ανθρωπότητος.

Ο προορισμός της ποιήσεως, εξαγεται εκ των ανωτέρω, υπήρξε πάντοτε ύψηλός. Δυστυχώς, παρ' ημίν τοις νεωτέροις υπήρξε νάνος. Και παρά πλείστοις τὰ ποιήματα έπέχουσι τόπον φαρμάκων εναντίον της δυσπεψίας, η το περισσότερον λικνισμούτος. Η δυστυχής Μούσα, ράχη περιδέβλημένη επεπιεί την φιλαθροπίαν. Πλείστοι των συγχρόνων ποιητών, των ύμνησαντων το κλέος της πατρίδος πίζουσι, και πίζουσιν άτυχώς άναξιοπαθέστατα. Ο συμπαθής και υπερήφανος φίλος Αγγιλλεύς Παράσχος, το θυμα της ελληνικής άδλεψίας, άναμένει την διάθρηψιν του πολυπαθούς σαρκίου του, του λαμπρού σκηνώματος εκείνου, εις όπερ τοιαυτη οικεί ψυχή, μεγάλη ως Παρνασσός, εκ της γραφίδος του κυβερνητικού υπαλλήλου. Και ο πολίης μύστηγών Πιερίδων νυμφών, κύπτει νυγηήμερον πρό του γραφείου του, εις ου πορίζεται τὰ ψυχία του άρτου .... Σκληρότης, άπανθρωπία. Ο Παράσχος λησμονείται.

Ίσως εινε ευτυχίστερος του άτυχούς Αλεξάνδρου Σούτσου, έστις κατέλιπε τον βίον έρημος και ξένος, εις γωνίαν τινά του έν Σύμωρη ελληνικού νοσοκομείου. Και όμως οι ποιηται άνεξέλιξαν περιόδους ευγενούς πορείας, παρασχόντες τη πατρίδι εκδουλεύσεις άνεκτιμήτους. Ίσως η προς τους ποιητάς και την ποιήσιν όλιγωρία των σημερινών ημών, προέρχεται εκ των έλλειψεων του Ελληνικού Παρνασσού. Είμαι πάντοτε αισιόδοξος, προκειμένου περι των όμογενών μου Ελλήνων. Και έλπίζω επί το μέλλον, να ίδω λύρας ελληνίδας κρουόμενας υπό νεών Τυρταίων, Ομήρων και Πινδάρων, εάν παραλλήλως μορφώσωσιν οι επιγιγνώμενοι αισθήματα φιλόμουσα, φιλομουσότερα των ύφισταμένων.

T. M. ΤΣΙΧΑΗΣ.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Επί παρουσία Ικανού και ενλεκτού ακροατηρίου έγινοντο την παρελθούσαν κυριακήν αι εξετάσεις της υπό την διεύθυνσιν του κ. Κ. Γ. Λυσιώτη δημοτικής σχολής Αγίου Λαζάρου.

—§—

Καθήκοντα Διοικητού Λιμενικού κατά την τρίτην απουσίαν του κ. Μιτσελ θά εκτελή ο Αστυνόμος κ. Γουτγάου.

—§—

Ο έν Ηλιζή της Ιταλίας σπουδάζας την ιατρικήν εύελπις νέος κ. Πολ. Χ. Μοδινός, δούς ισχύτως τας διδακτορικής εξετάσεις του έλαβε τον βαθμόν άριστα. Τά συγγραφήματά μας.

—§—

Ανεχώρησεν εκ Βαρυσιών διελθών διά της ήμετέρας πόλεως και μεταβαίνων εις Λευκωσίαν ο κ. Σ. Μαγγαυής ένα από της παρούσης έδουμάδος αναλάβη τά καθήκοντά του έν τή πρωτεύουσή ώς διευθυντής του γραφείου των προσόδων.

—§—

Τό προπαραλθόν σάββατον εξέδικάσθη ένώπιον του έν Λευκωσία πταιματοδικείου ή μεταξύ των κ. κ. Σ. Σεβασλή και Ρίχτερ δίκη. Ο έπί έπιθέσει κατηγορούμενος κ. Ρίχτερ καταδικάσθη εις 2 λιρών πρόστιμον και εις τά έξόδα της δίκης, έπιτιμηθείς ήμα υπό του προέδρου.

—§—

Τήν τρίτην κατέπλευσαν τό άτμόπλοια του άυστριακού «Λούδ», τήν δε τετάρτην τό γαλλικόν «Sénégal».

—§—

Διά του άυστριακού ανεχώρησε τήν παρελθούσαν τετάρτην εις Σμύρνην ο κ. Σ. Σεβασλής, αδελφός του έν Βαρυσιόις δικηγόρου κ. Μ. Σεβασλή.

—§—

Η έν Βουδαπέστη της Ούγγαρίας κινητή γέφυρα του Μιδ, έπί του Theiss, κατέρρευσε συμπερασύρασα ύπερ τά 100 άτομα, άπερ εύρον τον θάνατον, ταφέντα υπό τά έρείπια αυτής.

Κύριε Συντάκτα

Εσραμμένως εδημοσιεύσατε έν τώ τελευταίω φύλλω του «Νέου Έθνους» ότι κατά τας άπολυτηρίους εξετάσεις του έν Λευκωσία Γυμνασίου έτυχον μόνος του βαθμού «άριστα», παραλιπόντες να αναφέρητε ότι του αυτού βαθμού έτυχε και ο εκ Λευκωσίας νεαρός και έπιμελέστατος συμμαθητής μου κ. Δημοσθένης Χρ. Σεβέρης. Τήν παραλίψιν ταύτην γενομένην, ως δεν άμφισβάλω, κατόπιν εσραμμένων πληροφωριών, παρακαλώ υμάς όπως διορθώσητε, αίροντες ούτω τό γενομένον άδίκημα προς προσφιλή συμμαθητήν.

Διατελώ μεθ' ύπολήψεως

Ευάγγελος Χατζηγιάννου

Εν Λέρνακι τή 8/15 Ιουλίου 1894.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ο ΟΥΡΑΝΙΟΣ ΠΑΤΗΡ.

Κατά μετάφρασιν εκ του Γαλλικού υπό του Αγίου Καθηγουμένου Κόκκου κ. Γερασίου.

Σχήμα 16ον, σελίδες 278. Τύποις Σιλκιγγιού.

Υπό τον άνωτέρω τίτλον εξέδθη άριστον και περισπούδαστον σύγγραμα του Γάλλου θεολόγου και καθηγητού της φιλοσοφίας έν τώ έν Γενεύη Πανεπιστημίω κ. Ernest Naville, μεταφρασθέν εις τήν καθ' ήμάς γλώσσαν υπό του γνωστού διαπρέπουσ λογιού κ. Γερασίου, Καθηγουμένου της Μονής του Κόκκου. Τήν μετάφρασιν διακρίνει έμβριθεία καλλιλογική και γλώσσα εύληπτος και γλαφυρά. Το έργον του κ. Ernest Naville είνε διηρημένον εις έπτα βιβλία, αιτινες άπηγγέλησαν έν Γενεύη, άποσπάσσαι τον θαυμασμόν του κοινού διά τήν σαφήνειαν και πειστικότητα των επιχειρημάτων του συγγραφέως, άποδεικνύοντες τήν δύναμιν του χριστιανισμού, και τας σοβαράς βάσεις, έφ' ων στηρίζουσιν οι άείστοι τας δοξασίας και πεποιθήσεις αυτών.

Η μετάφρασις του «Ουρανίου Πατρός» τιμά μάλα τον ιερολογιώτατον Καθηγουμένου της Μονής Κόκκου κ. Γερασίου, εστις ουδένος έφείσατο κόπον και ουδεμίαν δαπάνην προς έλδοσιν τοιούτου έργου, όπερ θέλει χρησιμεύση ως έρόδιον εις πάντα Έλληνα ορθόδοξον.

ΛΕΥΚΑΝΘΕΜΑ

BIRGINIAS Σ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ.

Σχήμα 16ον, σελίδες 96. Τύποις «Φιλοκαλίας».

Τά «Λευκάνθεμα», έργον της αξιολόγου ποιητριας κυρίας Βιργινίας Σ. Οικονομοπούλου, μονογραφία της όποιας εκδόμησαν πολλάκις τας στήλας της «Εφημερίδος των Κυριών», είνε πρόσχρητον τής σπουδαζούσης νεότητος άμφοτέρων των φύλων, έγράφησαν δ' εις γλώσσαν τερπνήν, πλήρη χαράς και γελώτων. Τά «Λευκάνθεμα» συνιστώμεν εις πάναν οικογένειαν, ήτις έχει νεότητα.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΒΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ.

Η ΝΕΑ ΦΑΣΙΣ ΤΟΥ.

Εκ Κωνσταντινουπόλεως.

Η άρνητική άπάντησις εις τήν τελευταίαν προς τον σουλτάνον των πατριαρχείων εκκλησιν δεν θάππει τό ζωτικόν μας ζήτημα. Η τε ιερά συνέδος και τό Δ. Μ. Συμβούλιον μεθαύριον επιδίδουσι τήν ύστάτην εκκλησιν προς τήν κυβέρνησιν. Η παραιτήσις πάντων έσέται ή σφραγίς. Παύεται

πάντα αξιωματική της εκκλησίας επί του έθνους εύθύνη. Οι έν τοις πατριαρχείοις σκοπον. έχουν να αντίσχουν έν τή έμμονή των δικαίων των. Θά έλλείψωσιν έπιτροπήν εκ μόνων κληρικών ήτις και μόνη θά διαπραγματεύηται τό ζήτημα. Αν ή Ρωσσία κωφεύσση, όπως και άλλαι δυνάμεις, εις τήν παρακλησιν της εκκλησίας, ό έλληνικός λαός, καιρίως τετραυματισμένος τά έθνικά του δικαια, άφίεται ελεύθερος να διερωθή τας περιστάσεις του. Ίσως μάλιστα ή συνδρομή της Αγγλίας καταστή επακολούθημα της προσελεύσεως της άγγλικανικής εκκλησίας εις τήν ορθοδοξίαν, καθώς επανειλημμένως από Λουναρέως του άειμνήστου πατριάρχου ζητούσιν. Άλλά συμφέρι τό τελευταίον τουτο σπουδαιότατον εις τήν Ρωσσίαν; Ίδού ό στριβόμενος κόμβος.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΑΡΜΕΝΙΩΝ.

Η Α. Μ. ο πατριάρχης των Αρμενίων Χορέν Ασιακίαν υπέβαλε τήν παραιτήσιν αυτού από του πατριαρχικού θρόνου, γενομένην δεκτήν.

ΣΤΕΦΑΝΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΡΝΩ.

Κατά τήν κηδείαν του Καρνώ παρηκολούθησαν 500 άνθρωποι, φέροντες τον αριθμόν στεφάνων. Τήν πρώτην θέσει κατείχεν ό της Βουλής στέφανος αξίας 10,000 φράγκων. Η δεσποινίς Σιρίς, μηστή του υιού του Καρνώ, κατέθεσε εις τό φέρετρον του άτυχού πατρύς του μηστήρος της κολοσσαίαν στέφανον διαμέτρον οκτώ μέτρων, αποτελούμενον εκ 5,000 άνθών μαργαριτών.

Μεταξύ των στεφάνων εύρίσκετο εις, κατεσκευασμένος εκ μυσίνης και δάσσης, φέρον τήν έπιγραφήν: Τώ κυρίω Καρνώ, εις στρατιώτης.

Η έν Παρισίαις πρεσβεία της Ρωσικής Κυβερνήσεως, απέστειλε μεγαλοπρεπέστατον στέφανον εκ λευκών ρόδων.

Ο πρεσβευτής της Γερμανίας έν τή Γαλλική πρωτεύουσή Κόμης Μύνστερ, κατέθηκε έν δώματι του αυτοκράτορος Γουλιέλμου εις τό νεκρικόν φέρετρον του Καρνώ, πολύτιμον στέφανον εξ άνθών άνεμώνης και λευκών ίάσμων.

Οι έμποροι των Παρισίων επί ιδιαιτέρας νεκροφόρου άμάξης συρομένης υπό 6 ίππων, είχαν έναποθήσει στέφανον ωραιότατον αξίας 25,000 φράγκων, εκ των σπανιωτέρων άνθών του κόσμου. Και ό βασιλεύς Γεώργιος διά του έν Παρισίοις πρέσβειος της Ελλάδος διέταξε να κατατεθή εις τήν σορόν του γάλλου προέδρου πολυτελής στέφανος εξ ονόματος Αυτού.

Οι έμποροι άνθών, κατά τας γαλλικάς εφημερίδας, επώλησαν άνθη αξίας 2,000,000 φράγκων!

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΕΚΡΟΝ ΤΟΥ ΚΑΡΝΩ.

Κατά τήν εξέλιξιν της κηδείας του Καρνώ εξέδηλώθη βαθυτάτη υπό του Ελληνικού πληθυσμού των Παρισίων ή προς τήν πενθούσαν Γαλλίαν εύγνωμοσύνη της Ελλάδος. Οι Έλληνες της Μασσαλίας και της γαλλικής πρωτεύουσής κατέθεσαν στέφανον επί του νεκρικού φερέτρου του προέδρου της Γαλλικής Δημοκρατίας πολύτιμον εκ κυανούλων άνθών, έχοντα εις τό κέντρον άνθινον έλληνικόν σταυρόν και επί κυανών ταινιών τό έπιγραμμα. «Έλληνες Παρισίων και Μασσαλίας:» Πρεπορεύοντο της μεγαλοπρεπούς ελληνικής παροιχίας των Παρισίων Έλληνες φοιτηται φέροντες πενθοφόρους έθνικάς σημαίας, είποντο δε αί έπιτροπαι των δύο ελληνικών έν Γαλλία κοινοτήτων. Κατά τήν διάβασιν οι εύγενεις Γάλλοι έζητωκραύγαζον ύπερ του ήμετέρου έθνους.

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΚΑΖΙΜΙΡ ΠΕΡΙΕ.

Ο νέος πρεσβυτης της Γαλλικής Δημοκρατίας έν τώ διαγγέλματι του εις τά νομοθετικά σώματα, δηλοι ότι δεν άνηκει εις ουδέν κόμμα, άλλ εις τήν Γαλλίαν και μόνην, και ότι ή ακολουθήση τό παραδειγμα του Καρνώ έν τή εξασκήσει του καθήκοντος. Ο Καζιμίρ Περιε άπεράσισε να έπιζητήση τήν εκ νέου εκλογήν του κατά τήν λήξιν του χρόνου της προεδρείας του, και συναισθαόμενος τας εύθύνας του ύψηλου του αξιώματος, δεν θά έπιτρέψη τήν κατάρχησιν των συνταγματικών δικαιωμάτων της Γαλλικής πολιτείας. Π περιουσία του νέου προέδρου αποτελείται εκ 40 εκατομμυρίων φράγκων, τό κυριώτερον δε μέρος αυτής, άπαραίτητοι τα έν Άνζών άνθρακωρυχεία.

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ.

Εις τοσοούτον περιορισμόν συγκρατείται ό έν Τουρκία τύπος, ώστε τον θάνατον του Καρνώ τον έγχαρκτήρησα καθ' ύψηλήν διαταγήν, ως φυσικώς προσελθόντα! Ούτω, ό «Νεολόγος» και ή «Αμάθθεια» περιγράφουσι αυτόν: «Η όδός, δι' ής διήρχετο ό Καρνώ, ήτο κατάμεστος κόσμου, ή άμαξα έχωρει βραδείως, έν μίση ζωηρών άνευρημιών εκ μέρους του πλήθους. Ο Καρνώ εκράτει τον πύλον διαρκώς χαιρετίζων. Αίφνης όμως ώχρηάσας, και κακώς έχοντα έαυτον αισθανθείς, κατελήρη υπό φρικωδών αλγηρόων, προσιμών του μετά μικρόν επελθόντος θανάτου». Καθ' όλην δε τήν περιγραφήν της στυγεράς δολοφονίας, ουδέ λέγεις αναφέρεται όπως χαρακτηρησθή ως τοιαύτη.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ PIT-CHIT-CHIN.

(Κατά μετάφρασιν εκ του γαλλικού)

Οι άρχοντες ή άσπίδες Bilboquet εν τούτοις ύπερνήμασι του, σοί άσθροποι κατά τή πράγμα...

Ίδιος εν τή Ιατρική επιστημάνει, όστις δέν είνε Ιάλλος, και παρουσιάζει πυρριον καθ' όλα εν τάξει.

Ίατρος τις άρχεται εκ Μανσγουρίας έσχε τό εύτύχημα να εύδοκμήση κάλλιον του πλέον...

Και αύτός ή Bilboquet, πρός ύπερνήμειν του ίσχυρισμού του, άναγίρει τό παρόδειγμα ενός άταληπιάνου...

Ήραζέτο μετά πολλή προσοχή του; άσθενεί, αίνεις προσέτρεχον εις αύτόν. Είτα έκάλει τήν σύζυγόν του, έπιβάλλον πρόσωπον...

Αύτη τή μετάφραζε ρωσιστί εις τήν θαλαμηπόλον. Η θαλαμηπόλος πολωνιστί εις τόν μάγειρον...

Οι άσπίδες ήσαν άναγνώστου τούτου, όποτε πρό πίνατε ή έξήγησιν έσχε τό θράσος να έλθη και έγκυθισθή...

Ο Κοι Βουσκαιτέλ άναμφιβόλω ήτο κάτοχος του άνακτόρου τούτου, όποτε πρό πίνατε ή έξήγησιν έσχε τό θράσος να έλθη και έγκυθισθή...

Κατά τήν περιουσιάν έποχόν των άσμοκινήτων άμαζών, των τηλεγραφικών συρμάτων, ώς και των δικούλων...

Ο κ. Βουσκαιτέλ θέλων να άνακαινισθή καθ' όλας τās έπόψεις, ώνεροπέλει πράγματα όλως νέα...

Τό Βιλουτχιστιν, μυστηριώδης χώρα, περί ής είνε άόριστον ίδίαν και τώ έρχιντο άδύνατον να συναντησθ άνταγωνιστίς.

Κατά συνέπειαν παρήγγειλε τρείς έως τέσσαρας χιλιάδας έπισκευαζών, έρ' ών ήσαν έγαυραζόμενα τίδε :

Ίατρος Pit-chit-chin Τού Πανεπιστημίου του Kievenh (Βιλουτχιστιν) Μίλος άπαζών των Άκαδηματών.

Θεραπεία ήγγυημένη των άσθενούντων του λίρυγγος και άλλων.

Φυσικώς ή πολυμαθέστατος καθηγητής διέσπειρεν εις τό κοινόν προκηρύξεις, αίνεις άπεδείκνυσον τήν άναμφίλεκτον ύπεροχόν τής μεθόδου του.

Ήγγυτο τήν θεραπείαν έντός είκοσιτεσσάρων ώρών όλων των παθήσεων των φωνητικών όργάνων.

Μεταβάνετε εις τήν οικίαν του βήγοντες και βραχιώντες, έξήρατες δε μετά φωνής άζηλότου μεσαρών, ή βραυτίου κατά τήν έκλογήν σας.

Οι πλείοτι πάντεχθεν συνόρονται και εις πει...

λάτιδας, φυσικώς τώ λόγω. Ο ίατρος έρευρε πρακτικώτερον να καταλήπη τή φάρμακα.

Διότι να δικαιολογηται μετά φαρμακωπικού τή κέρδη, άπινυ ήρόντο ν' αποταμίσω δι' έαυτόν μόνον ; Άλλά καθυπέβαλλε τούς άσθενείς του εις πλείοτας όσαι δοκιμάς.

Τών μιν περιετόλισε τήν κεραλήν και ήίτων τήν ρινά των ύποκάτω του; διέταξε να είσπνίσωσι δυνατά όμιαις άτμούς; τήσ δε έπετέλλετο να κινωσιν άπειράκις τής ήμέρας τόν γυρον τής αίνουρας του άκρωλιζόντες, με τούς βραχιόντας ύψωμένους.

Ήπεριείσων έπίσης ένα βαρύτονον θεάτρον τινός ; ή ήρωικά άσματα και λιμνωδία, στηριζόμενος επί των ποδών και των χειρών, έπιδοκίμου δ' όπ ή σπάτις αύτη ήτο ύπερτάτη δια τήν τελειοποίησιν τής φωνής και εύπρωσίαν των φωνητικών όργάνων.

Οι πλείοτι πύλαρχιστον ήσαν καταγορημένοι και ήρωδονται άπανταχού τās θαυμαστίας ίσασιν, ών εγένοντο μάρτυρες. Εν τούτοις εις μερικίς σοβαράς περιστάσεις άπέτυχε : δύο άνεψοί άπέλισαν τόν κάλον θεϊόν των, εύζυγός τις έγένετο χήρος λίαν πρόωρος και παραπλήσιοι άλλοι ύνάτοιο συνίδησαν.

Ο μάγος άκλήπιόδης ήρόντο να έξικολουθήση επ' άπειρον και άνευ δικαιοσύνης τήν λυσitelή και έπικερδή ίερατείαν του, έν δέν είχε τήν άρροσύνην να καιζή μετά πολυτίμου ύπάρξεως μεταξυ όλων και πραγματικώς προσήλυτοι τώ προσώπω, όπερ τήν ενπιστευθή αύτου.

Γήρική τιμαρχησία είχε κυνάριον : τό κυνάριον τούτο τή ένέπνεε λίαν ζωηράς μερίμνας. Δέν ύλάκεται πλέον, έρχιντο ώσει παντελώς άφρωνος.

Τάλαν προσήλθε δν ! έλεγεν ή μαρχησία. Δεατί δέν θέλει να μοι θυλή πλέον ; Αύτο τό όποιον όμιλεί σοστό καλώς μετά τής γλυκύτας του φωνής.

Ίδών τις τήν άπειροσίαν τής μεγάλης Κυρίας τήν συνουσία-σε να όδηγήση τό κυνάριον τής εις τόν διάσημον είκόιν Pit-chit-chin. Ο ίατρος κατ' άρχή, έπαρουσιάζε δυσχερείς τινάς, ίνα αναλήθ τοιαύτην ίστιν.

Ήτο άρα γε άκείζον τής σήμης του να περιποιηται ζώνον τετραπόδον ; Άλλ' επί τίλους ενίδωκε.

Ήστηθησκόπησε τό ζώνον, εζήτασε τήν γλωσσάν τήν άπτα, και τίλος τώ έδωκε να πιη υγρόν τι γλωσσίδος φάρμακον.

Άλλά τήν φρονά τούτην, πρέπει να τό παραδεχθώμεν, τό αποτέλεσμα ύπέρτε δυσάριστον τό κυνάριον ύλάκεται, άλλ' έξέπνευσεν έν άκραι.

Η μαρχησία ήρξάτο λυποθύμους, τούθ' όπερ δέν ήτο τίποτε άπικάλει τόν ίατρον δολοφόνον, όήμιον, όπερ ήτο όαιρον είσέτι. Άλλά τήν έπαύριον και τās ακούλουσος ήμέρας διέσπειρε πανταχού τās μεμφυμορίξ τής. Έπραξέ τι περισσότερο, έκίνησεν άγωγήν παρ' τώ έπιστρόνω τής Δημοκρατίας και τήν ύπεστήριξε μετά τσαούτης λύστης, ώστε ή ύπόθεσις ήλθεν εις τό δικαστήριον.

Περί του κυναρίου, έννοείται, σχεδόν δέν ήσυχλήθησαν, άλλ' εκ των συλλεθεισών πληροφωρών άπειροσίθη υπό τής δικαιοσύνης να παρουσιασθή ή ίατρος Pit-chit-chin ένώπιον του πταιματεδικασίου επί παρονόμω έξισκήσει τής Ιατρικής. Κατά τήν έκτύλιξη τής δίχης άπειδίθη γεγονός όλως άπροσόκητον, ίκάνον όπως έμπνεύθη εις ήθικόλογον τās άλγεινοτέρας και μικροτέρας των σκέψεων.

Ίδού τι έν τή άνακρίσει γινόμενος : έρωταποκρίσει.

Ερ. Ονομάζεσθε Βουσκαιτέλ, τούτο είνε τό άληθές όνομά σας ; Αίγεσθε πυρριούχος του Πανεπιστημίου του Kievenh. — Τούτο Πανεπιστήμιον δέν ύρίσταται. — Άδικείτε πολύ τούς άσκλητιόδους τής συνουσίας σας. — Έχετε ύμεις μόνος πλείοτερος πελάτας ή όλοι ήνωμένοι. — Κάμετε χροσιν όλων των μεθόδων, ίνα έμπνεύσθη έμπιστοσύνη εις τούς άσθενείς και να τούς βεβαιώσθη, ότι άνακαλύψατε μυστικά τινυ τής θεραπείας, άπινυ ή επιστήμη άγνοεί.

Απ. Παν' όσα είπατε είστι έληθή και έκριθή.

Ερ. Τότε τι έχετε να αντιτίθητε πρός ύπερνήμειν σας ;

Απ. Κύριε Πρόεδρε, διατάξω πολύ να θυλήσω. Εν τούτοις δύνανται να στί δικαιοσύνη, όπερ ή θέση τέμα αθώρει εις τήν καταδωρήν ταύτην.

Ερ. Εξηγήθητε σαφέστερον.

Απ. Έχω έν τώ θυλακίω μου έγγραφόν τι, τό έπιόν νομίζω έπικρισον να παρουσιάζω. Άλλά δύνανται να τώω τής άδειας, όπως ή Κοι Πρόεδρε, λέδη γνώσιν τούτου χωρίς να τό άναγνώση γινούσιν τή φωνή ;

Ερ. Τό δικαστήριον ύδενίμιν ύποχρέωσιν να λαμβάνει πρός ύμεις.

Απ. Τότε έπιρίξω τήν καταστραφήν μου. Άλλά τόπω τό χειρότερον ! Δέν δύνανται να άνεγθω καταδικάζόμενος ώς κακούργος. Και ή ύπόδικος παρουσιάζει εις τόν Κύριον Πρόεδρον, περιγραφήν διπλωμάτην εις τέσσαρα. Δύνανται τις να πιστεύση ; είνε διπλωμα διδάκτορος τής Ιατρικής του Πανεπιστημίου των Παρισίων, διπλωμα καθ' όλα εν τάξει και τό όπιον φέρει τό όνομα Βουσκαιτέλ.

Ερ. Πώς, άνηγορεύθητε διδάκτωρ ! Διότι τότε δέν κίμετε χροσιν του διπλωμάτος σας ;

Απ. Η ιστορία μου είνε άπλουστατή. Διακούσθη μίσι πιντασίαις, ήρον ένταμω : έξασκήση τό επάγγελμά μου, άλλ' έλιμακτόσων. Πάντες οι πέλαται μου, ή εί μετά τόν άλλον με έγκατέλιπον. Παρεπονέντο, ότι δέν τώ είχο ήγγυον ώφέλιμα φάρμακα, συνεζήτηον τās συνταγάς μου : οι πλείοτοι έθίβωρον έαυτούς : ίκάνωτερος ήκοι. Τούτο ήρόντο να έξικολουθήση επ' άπειρον. Ημέραν τινά είπον κατ' έμαυτόν :

« Ας έδωκην, άναμφιβόλω τό διπλωμά μου με κωλύει όπως έπιτώω. Έάν δέν τό είχον, ή είχον έμπιστοσύνην εις έμέ. Όλοι σήμερα δύνανται να έξηκλήσωσι τήν Ιατρικήν πλην των Ιατρών... »

Τότε θέσας τό διπλωμά μου εις τό θυλακίον μου, και παρουσιασθείς ώς έμπειρικός έκέρδισα ούκ όλίγα χρήματα.

Λίγω « Εκέρδισα... » διότι είνε βίβλιον δι: έτελείωσε πλέον.

Από μέθωσιν ότι είμι άληθής Ιατρος, ή δυσπιστώσι. Δέν ή με προσκαλώσι πλέον : ή επανέλω εκ νευ εις τήν αθημότητα. Άλλά θυσιάζω τās χρηματικά συμφέροντά μου πρός τιμήν τής οικογενείας μου !

Τό δικαστήριον ουδέν άλλο έπραξεν ή να άπολύση τόν καθηγητήν Pit-chit-chin, άλλως όνομαζόμενον διδάκτορα Βουσκαιτέλ, άνευ προσήμου και δικαστικων εξόδων.

Ο ύπόδικος κατέλιπε τό ακροατήριον κλίτων τήν κεραλήν, είνε μιν άληθής, εν τάξει μετά τής δικαιοσύνης, άλλά τεταπεινωμένος και αναλογίζόμενος τήν ήθικήν άπόλειαν, ής πρόβινος έγένετο τό διπλωμά του.

ΕΣΤΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΑΤΡΘΕΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 1876 ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΤΕΤΡΑΜΜΕΡΟΝ. ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΓΕΡΙΚΟΥ. Έτησία φρ. γρ. 10.

Μετά τής καθημερινής ΕΣΤΙΑΣ ή έτησία συνδρομή του έξωτερικού είνε φρ. χρ. 24, έξάμηρος δε τās ήμισθ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΟΥΟΙ ΘΕΛΕΤΕ Ν' ΑΝΑΓΝΩΣΗΤΕ

« Τήν περιόδειαν του κόσμου » υπό Ίκώδου Αραγώ. « Εις τα βίθη τής Αφρικής » υπό Έρρίκου Στάνλι Ο, « τήν Αθιγγανίδα » υπό Σαβιέ δε Πον...

« Τήν περιόδειαν του κόσμου » υπό Ίκώδου Αραγώ. « Εις τα βίθη τής Αφρικής » υπό Έρρίκου Στάνλι Ο, « τήν Αθιγγανίδα » υπό Σαβιέ δε Πον...

« Τήν περιόδειαν του κόσμου » υπό Ίκώδου Αραγώ. « Εις τα βίθη τής Αφρικής » υπό Έρρίκου Στάνλι Ο, « τήν Αθιγγανίδα » υπό Σαβιέ δε Πον...

« Τήν περιόδειαν του κόσμου » υπό Ίκώδου Αραγώ. « Εις τα βίθη τής Αφρικής » υπό Έρρίκου Στάνλι Ο, « τήν Αθιγγανίδα » υπό Σαβιέ δε Πον...

τεπιν, τās έργα του Ζολά και Πώλ δε Κώκ, τήν σειράν τής βιβλιοθήκης του Ιουλίου Βέρν και όλα τās έν Αθήναις μέχρι τούδε έκδοθέντα άριστογραφήματα τής ήμετέρας και ξένης φιλολογίας τρείσατε εις τόν έν Αγγλω Λαζάρω διαμέοντα κ. Εμμ. Μακρυλάκη, αρτίως άρχίοντα εξ Αθη...

ΛΑΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑ Αστρονομίαν, Ιστορίαν, Λημειαν, Οικιακήν οικονομίαν, Ιατρικήν, Μετεωρολογίαν, Γεωγραφίαν, Κηπουρικήν, Κτηνιατρικήν, Δένδροκομίαν, Γεωργίαν, Ζωολογίαν, Μυθολογίαν, Μαγειρικήν, Ζαχαροπλαστικήν, Νομικήν, Φυσικήν, Μεταξωσοληγοτροσίαν, Φυτολογία, Ανθοκομίαν, Τίγνας, κτλ. κτλ. ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΥΠΟ ΠΟΛΛΩΝ ΛΟΓΙΩΝ. ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΩΝ. Ο έπιθυμών να αποκτήση τό αξιόλογον τούτο βιβλίον, άς άποταθή πρός τόν κ. Α. Γ. Παντελάκη.

Εν τώ ένταύθα κατά τήν άγοράν καταστήματι του κ. Ι. Χ. Παντελάκου εύρίσκαται ΣΑΒΩΝ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ έξαιρετός ποιότητος πωλούμενος εις τιμάς άνεπίδεκτους διαγωνισμού. Σπεύσατε πάντες και θέλετε μείνη λίαν εύχαριστημένοι.

Παρακαλούνται οι αλλάσσόντες άμοιρην συνδρομηταί του « Νέου Έθνους » να καθιστώσι τούτο δήλον τή διενύθνσει, ή τις έν εναντίον περιπτώσει ουδέμίαν έχει εθύνην, έν έπέρχεται σύγχυσις περί τήν άποστολήν του φύλλου. ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΔΑΡΝΑΚΟΣ. Σί τος, πρός γρ. 13-14 τό καλόν. Κριθ ή, πρός γρ. 8-9. Ορσοός έντόπιος, πρός γρ. 16. Σησάμια, πρός γρ. 2 3/4 τήν όκάν. Σταφίς μαύρη πρός 50 παρ. ή όκί. Σταφίς βραστή πρός 35 παρ. ή όκί. Βυμβάκος προς γρ. 2 1/4 τήν λίτραν. Βιμβάκια, πρός γρ. 12 τήν λίτραν (όκ. 1 1/2.) Βρώμη, πρός 9-8 1/2 τό καλόν. Μαλίνα 12-14 τήν λίτραν. Έλαιον, έξωτερικού προς γρ. 14 τήν λίτραν. Έλαιον έντόπιον, προς 15 τήν λίτραν. Ζάχαρις, προς γρ. 318 τόν σάκκον. Καφές, προς γρ. 21 1/2 τήν όκάν χονδρ. Ορούσιον, προς γρ. 161 τόν σάκκον. Σάπων, προς γρ. 6 τήν όκάν. Ηστρίλιον Καυκάσου προς γρ. 36-37. Μελίαν άγγλικήν προς 182. Ο βίμβας, ή βυμβάκος προς και ή σταφίς πληρώνουσι τήν δεκάτην κατά τήν εξαγωγήν. Υπεύθυνος ΚΑΒΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ Τύπος ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.